

224742

SIONE THEOLOGICÆ OLASTICO OGMATICÆ.

Subtilissimi *MARIAN* DOCTOR Venerabilis JOANNIS DUNS-SCOTI.

ACTU de DEO TRINO.

In ratione naturali demonstrari Myſterium Trinitatis tamen ivaderi. II. Pater Filius & Spiritus S. Divina ſunt tres ſubſiſtentes Perſonæ realiter diſtinctæ. III. Filius eſt conſubſtantialis Patri, jam verò Spiritus S. utriq; datur in Divinis relationes reales. V. Inſiſtendo omni præmiſſus eſt Perſonas Divinas conſtitui per abſoluta, id dicitur eſt erroneum in fide. VI. Miſſio in Divinis eſt proceſſio Perſonæ ab alia cum habitudine ſeu connotatio ne temporans effectus. Dantur in Divinis reales Proceſſiones ad Spiritus S. à Patre Filioq; VIII. Jure addidit Symbolo Nicæno particulam Filioq; Ecceſia quæ ante annum 1014 Romæ à Benedicte VIII augetur eſt, licet ibidem in præſentia plura Concilia in Hispania & Gallia celebrata inter Miſſarum ſolemnia cani debere IX. Ratio proxima & immediata, cur Proceſſio non verò Spiritus S. erit ab intellectu & naturali, producit à voluntate & libera libertate eſſentiali non eſt ſufficiens cauſa diſtinctionis Principium quod Divinarum Circumſcriptio diſtinctio mutua & alitas in eadem numero Natura. Et talis Circum-

ta obligatio non ceſſavit tunc, ſed paulò poſt. VII. Prius fut mortua quàm mortifera. IX. Evangelium veram legem complectitur præceptivam, & non ſolùm directivam. X. Præter hanc legem dantur etiam conſilia Evangelica, quæ conſtituunt ſtatum Religioſum ante diluvium, & in lege ſcripta figuratum, & primo à Christo Domino inſtitutum, qui deinde ſtatus ab Apoſtoliſ (qui primi fuerant Religioſi) uſq; ad nos ſucceſſione non interrupta pervenit. XI. Lex Evangelica capit obligare à die Pentecoſtes, non tamen ſimul & eodem inſtanti pro toto orbe. XII. In hanc legem non poteſt cadere diſpenſatio humana. XIII. In Superioribus tum Eccleſiaſticis tum ſæcularibus reſidet jus condendi leges. XIV. Quæ obligent in conſcientia etiam circa illa, quæ non ſunt præcepta jure Divino. XV. Jus Canonicum ſcriptum continet ſex partes, totum verò corpus juris Civilis quinq; XVI. Egreſſi tenentur ſervare leges Territorij in quo verſantur. XVII. Lege Eccleſiaſtica poſſunt præcipi vel prohiberi actus interni. XVIII. Lex purè pænalis nullatenus obligat in conſcientia ſub peccato. XIX. Ad hoc ut leges Pontificiæ obligent promulgatur earum Promulgatio in ſingulis Provincijs; non tamen præceptatio populi. XX. Conſuetudo non poteſt abrogare legem naturalem, poteſt tamen humanam, ſi conſuetudo ſit rationabilis legitime præſcripta. XXI. Legislator tam in ſuis quàm Præceſſorum ſuorum legibus diſpenſare poteſt. XXII. Lege Eccleſiaſtica obligantur fideles in conſcientia ad jeſunia.

DE INDULGENTIIS.

Poteſt ivaderi exiſtentia Angelorum, non tamen evidenter præſens. II. Angeli ſunt Subſtantiæ purè Spirituales. III. Specie multiplicantur numero. IV. Creatus in ſeculo Empyreo. V. Gratia ſanctificantem acceperunt, qua ſecundum primam Luciferi peccatum fuit. VI. Locutio Angelorum fit per præſentiam lux Subſtantis à loco. VIII. Locutio Angelorum fit per productionem phyſicam ſpeciei impreſſæ vel expreſſæ, quam producit Angelus loquens in audiente, & quæ audiens cognoſcit quis loquens & quid. IX. Quilibet homo habet Angelum ſui Cuſtodem. X. Conſtat Angelos malos obſidere corpora humana quinq; XI. Non poſſunt efficere vera miracula propria virtute. XII. Locutus puniendis dæmonibus deſtinatus eſt infernus in imis.

DE LEGIBUS.

Lex præmiſſa eſt: præceptum commune, juſtum, utile, ac perſonæ bonum publicum, ab eo qui curam habet communis ſufficienter promulgatum. II. Lex æterna ex D. Auguſt. 22. con. Faustum c. 27. Eſt ipſa ratio vel Voluntas DEI ordinem naturalem conſervari jubens, perturbari vitans. III. In nullo legis naturæ præcepto DEUS diſpenſare poteſt. IV. Prima legis naturalis principia ab adultro rationis compote non poſſunt invincibiliter ignorari. V. Ante legem Moſaicam poſt Adami lapſum extitit lex Divina poſitiva plura continens præcepta. VI. Ille dedit Moyſi ad eumq; loquebatur fuit Filius DEI. VII. Lex Moſaica abrogata eſt ſecundum ſe in ipſa morte Chriſti, ejus

quo 1300. quem tunc quondam anno centenario celebrandum voluit. Clemens VI. 1350 reduxit Jubilæum ad annum quinquageſimum, Urbanus verò VI 1389 ad annum trigeliſimum tertium. Tancem Paulus II. 1470 ad annum vigeliſimum quintum, quam legem obſervârunt Pontifices uſq; ad Benedicte XIV. Omnes Jubilæi Ordinarij fuerunt numero 17. II. Datur in Eccleſia theſaurus Spiritualis, primario ex Meritis Chriſti, ſecundario ex Sanctorum cõaleſcens. III. Hic theſaurus ita eſt conceditur Eccleſiæ, ut illius bona in favorem fidelium diſtribuire poſſit, præſertim ad relaxationem pænæ poſt remiſſionem peccatorum reſiduæ. IV. Solus Summus Pontifex habet immediatè à Chriſto poteſtatem concedendi Indulgentias V. Indulgentia ex parte concedentis eſt abſolutio judiciaria, annexam habens ſolutionem ex theſauro, adeoq; reſpectu vivorum eſt ſimul ſolutio & abſolutio. VI. Relaxatio pænarum temporalium per Indulgentias à primis Eccleſiæ temporibus valuit etiam coram DEO. VII. Indulgentia à Chriſto conceſſa Eccleſiæ SSmæ V. MARIE Angelorum ſeu Portumculæ prope Aſſiſum in Umbria eſt Juris Divini, ut autem extenditur ſecundum Conſtitutionem Gregorij XV. ad omnes Eccleſias Fratrum Minorum eſt Juris Pontificij. VIII. Hæc obtineri poteſt prodefunctis toties quoties quis 2da die Menſis Auguſti à primis Veſperis uſq; ad occaſum ejusdè diei viſitat dictas Eccleſias & perſolvit preces. IX. Indulgentiæ poſſunt applicari animabus in Purgatorio per modum Suffragij tantum. X. Porro dare Indulgentias deſunctis per modum Suffragij eſt concedere per Summum Pontificem vivis facultatem applicandi illas & transferendi in deſunctos. XI. Animæ in Purgatorio exiſtentes quibus Indulgentiæ applicantur, non ex Juſticia ſed potiùs ex Miſericordia DEI liberantur.

Ad M. D. G. B. V. M. Immacul. concep. S. P. N. F. S. C. P. R. P. OOq; SS. Cultum & Venerationem.

Publicè à FF. Minoribus Reformatis in Conventu C. ad Aedes S. CASIMIRI P. R. P. A. D. 1759. diebus Junij vel Julij.

Conclusiones theologiae scholasticae dogmaticae
ad mentem subtilissimi et maxime doctoris
venerabilis Joannis Duns-Scoti.

1758.

224742

Uo

